

[Per Federspiel.]

handlinger, hvis nordmændene ønsker det, om en rimelig ordning, som vel ikke behøver at være en overgangsordning, men som dog rimeligt tilgodeser de norske interesser, der kan være i det nordatlantiske fiskeri.

At det grønlandske landsråd har indtaget samme moderate standpunkt, at det gælder om ved denne opsigelse ikke at skade forholdet til Norge, kan vi kun hilse med tilfredshed.

Jeg er imidlertid ikke helt overbevist om, at der ikke kan være visse juridiske bivirkninger af denne opsigelse. Til traktaten knytter sig visse mestbegunstigelsesaftaler med andre sømagter, der kan være interesseret i området. Jeg vil finde det rigtigt, at disse spørgsmål bliver belyst i et udvalg. De egner sig ikke med deres tekniske enkeltheder til drøftelse i det høje ting.

Ninn-Hansen: Der er jo ingen grund til at opretholde overenskomster, hvis grundlag er bortfaldet, og som — således som det ærede medlem hr. Per Federspiel sagde det — må betragtes som forældede. Den skillelinje, der i sin tid var mellem Vestgrønland og Østgrønland, er bortfaldet. Det, der var grundlaget for striden i sin tid, er nu historie, interessant historie. I almindelighed er det jo sådan, at strid mellem to stater sjældent er noget, man kan glæde sig over, heller ikke ved et tilbageblik, men der er vel den glæde knyttet til denne historiske begivenhed, at to nordiske stater på et tidspunkt, hvor det ellers var magthævdelse, der beherskede verden, kunne finde frem til en afgørelse igennem en retsmæssig ordning, gennem en domstolsafgørelse. I vort tilbageblik er der også det glædelige ved den afgørelse, der dengang blev truffet, at vi kunne fortsætte med at hævde suveræniteten over Grønland. Der er jo kun grund til med taknemlighed at tænke på dem, der var med til at forbedre det, ikke mindst den gamle polarforsker Ejner Mikkelsens kolonisering. Hans indsats for kolonisering af Scoresbysund var noget af det, der medvirkede til, at vi fik den rigtige afgørelse dengang. Men det er historie.

De senere begivenheder, ikke mindst grundlovsændringen, viser, at der er ikke noget som helst grundlag for at opretholde en særstilling for Østgrønlands vedkom-

mende. Østgrønland er en del af riget lige så vel som det øvrige Grønland. Østgrønland er repræsenteret i det grønlandske landsråd på lige fod med andre dele af Grønland, og Østgrønland er repræsenteret her i tinget på udmærket måde af det ærede medlem hr. Knud Hertling. Der er altså ingen begrundelse for at opretholde nogen skillelinje. Det eneste naturlige er, som vi også fra vor side har hævdet under de forhandlinger, der fandt sted i Grønlandsudvalget af 1960, at opsigelse med det varsel, der er givet i traktaten, således at en opsigelse af overenskomsten finder sted nu.

Det giver selvfølgelig en forpligtelse, nemlig forpligtelsen til at opretholde den almindelige virksomhed i Østgrønland på en sådan måde, at ingen i fremtiden vil kunne hævde, at der er nogen adskillelse, noget i retning af en forsømmelse i forholdet til denne del af Grønland. Hvis den høje regering skulle føle sig kaldet til at gøre en særlig indsats i et område i Østgrønland, Kap Dan og deromkring, hvor man synes man er kommet noget bagefter bolig-mæssigt og socialt og på anden måde i forhold til andre dele af Grønland, så er det kun glædeligt, at den føler denne forpligtelse i forbindelse med denne opsigelse af traktaten, som vi kan tilslutte os.

A. C. Normann: Det radikale venstre kan ganske slutte sig til forslaget og er enig i den omfattende begrundelse, den højtærede udenrigsminister har givet.

Jeg skal nøjes med dernæst at opfordre den højtærede udenrigsminister til, at vi fra dansk side udviser den størst mulige hensyntagen til norske interesser i en overgangsperiode, som jeg forstår der skal forhandles om, og at vi viser god vilje over for de norske ønsker, der eventuelt måtte blive rejst.

Jeg erindrer om, at vi på fiskeriområdet har et ganske overordentlig godt forhold til Norge, og jeg ville derfor se på det med glæde, hvis vi kunne afvikle denne gamle aftale på en sådan måde, at det afstedkom mindst mulige ulemper for Norge, men naturligvis dog således, at vi varetager grønlandske interesser på en sådan måde, at vi ikke træder det grønlandske landsråds synspunkter for nær.

I øvrigt vil jeg gerne sige i anledning af